

Stimulerend mestbeleid: niet alleen straffen maar ook belonen

Een goed mestbeleid creëert een 'win-win' situatie voor landbouw en milieu, maar bij het huidige kabinetsbeleid verliezen beide, stelt het Centrum voor Landbouw en Milieu (CLM). Daarom komt het CLM met alternatieve voorstellen voor een stimulerend, rechtvaardig en kosteneffectief beleid waarbij zowel de landbouw als het milieu baat hebben.

De drie hoofdpunten van de CLM-visie zijn: alle bedrijven laten meewerken aan het oplossen van het mineralenprobleem, de omvang van de veestapel op een verantwoorde manier beperken en meer aandacht voor stikstof dan in de huidige kabinetsvoorstellen.

Alle bedrijven laten meewerken

In de kabinetsvoorstellen hoeven alleen veehouders met veel vee per hectare een mineralenboekhouding bij te houden. Extensieve veebedrijven en akkerbouwbedrijven blijven dus buiten schot, terwijl die groep verantwoordelijk is voor naar schatting 60% van alle fosfaat- en stikstofverliezen. Het CLM vindt daarom dat alle bedrijven een mineralenboekhouding moeten bijhouden. Boeren met hoge mineralenverliezen betalen een heffing. Die heffingsgelden wil het CLM terugsluizen door bedrijven met lage mineralenverliezen een premie toe te kennen. Alle boeren worden op die manier gestimuleerd hun mineralenverliezen te beperken. Zo zal het milieu-effect enorm toenemen. Voor een dergelijk systeem zal binnen de landbouw meer draagvlak ontstaan, omdat de heffingsgelden niet in de schatkist verdwijnen.

Verantwoord krimpen

De mineralenboekhouding is alleen fraudebestendig als veehouders hun mestoverschot verantwoord kunnen afzetten op andere bedrijven. Dat vergt een geleidelijke afslanking van de veestapel. Een dergelijke afslanking is alleen gunstig voor het milieu als juist die bedrijven gesaneerd worden, die geen mogelijkheden zien te investeren in milieu en dierenwelzijn. Moderne bedrijven die hun zaken ook op milieu- en welzijnsgebied goed op orde hebben, moeten de kans krijgen de mestrechten van de te saneren bedrijven op te kopen. Dat leidt automatisch tot minder mest, want bij de handel in mestrechten wordt nu reeds 25% van die rechten 'afgeroomd'. Het CLM wil dit verhogen tot 40 à 50%. Dit leidt tot een 'win-win' situatie.

Stikstof

Het kabinetsvoorstel is wat betreft stikstof volstrekt onvoldoende: Nederland kan met dit voorstel niet voldoen aan zijn internationale verplichtingen (EU-Nitraatrichtlijn, Noordzeeverdrag). Nederland dreigt zo de vieze man van Europa te worden en dat zal de marktpositie van de Nederlandse veehouderij geen goed doen. Stikstofverliezen treden op bij het gebruik van zowel dierlijke mest als kunstmest. Daarom is het zo belangrijk dat alle bedrijven meedoen met de mineralenboekhouding. (Persbericht CLM)

Directeur Reststoffenunie Waterleidingbedrijven BV benoemd

Commissarissen van de recent opgerichte Reststoffenunie Waterleidingbedrijven BV hebben tijdens de eerste algemene aandeelhoudersvergadering de heer ir. J. G. ten Wolde benoemd als directeur.

Op 1 november 1995 startte Ten Wolde zijn nieuwe functie. De Reststoffenunie is gevestigd in Nieuwegein. Vierentwintig waterleidingbedrijven in Nederland hebben elkaar onlangs gevonden in de oprichting van een organisatie die zorg moet dragen voor een efficiënte afvoer, verwerking en toepassing van de bij de drinkwaterproductie vrijkomende reststoffen, zoals slib en spoelwater. Dergelijke stoffen kunnen op diverse gebieden als grondstof worden ingezet, zoals bijvoorbeeld bij rookgasontzwaveling, bouwvulstoffen, baksteenindustrie, staalindustrie enzovoort.

Ten Wolde is zelf afkomstig uit de afvalwater- en afvalwereld; hij was onder meer van 1980 tot 1987 directielid bij Rutte bedrijven Amsterdam, vervolgens marketing manager bij milieutechniek bij de Heidemij en marketing manager milieutechniek Stork. De Reststoffenunie Waterleidingbedrijven BV is gehuisvest aan de Groningenhaven 7, 3433 PE Nieuwegein, telefoon 030 - 606 97 21. Het correspondentie-adres luidt: Postbus 1072, 3430 BB Nieuwegein.

Nieuws van EUREAU

Drink- en afvalwater gaan in Europa samenwerken

Tijdens de vergaderingen van de Besturen van Eureau (Europese Unie van Verenigingen van Waterleidingbedrijven) en EWWG (European Wastewater Group) in Luxemburg op 23 oktober 1995, is besloten om beide organisaties per 1 januari 1998 te laten fuseren. Uiterlijk 1 januari 1997 zullen Eureau en de EWWG hun secretariaten in Brussel samenvoegen. Tot de fusie zal de secretaris-generaal van Eureau, Francis Rillaerts, optreden als secretaris-generaal van beide organisaties; de gefuseerde groeperingen gaan verder onder de naam Eureau.

Om het fusieproces te bevorderen en voor te bereiden wordt de president van Eureau per 1 januari 1996 vice-president van de EWWG en de president van de EWWG vice-president van Eureau. Reeds een aantal jaren is gepraat over dit samengaan van Eureau en de EWWG. Niet in de laatste plaats is de komende fusie gestimuleerd door het Directoraat Generaal XI (Milieu) van de Europese Commissie, dat graag te maken wil hebben met één in plaats van met twee 'water lobby groepen' in Europa. De Europese en daarmee ook de nationale wetgeving van de 15 EU-landen beweegt zich steeds meer in de richting van een integrale benadering van de waterkringloop. In het grootste deel van de Europese landen, aangesloten bij de EU, behandelen de nationale verenigingen integraal de problemen rond drinkwater, riolering en afvalwaterbehandeling. Uitzonderingen zijn Nederland, België, Denemarken en Oostenrijk waar de overkoepelende organisaties voor drinkwater en afvalwater meer of minder gescheiden optreden. Eureau en de EWWG verwachten met de fusie hun lobbykracht te versterken